

la veu

de Benicarló
de Benicarló

MARCELINO PORTA UN SOUVENIR DE BRUSSEL·LES: UNA PLANTA DE COMPOSTATGE EUROPEA A BENICARLÓ?

PLANTA DE COMPOSTATGE EUROPEA A BENICARLÓ

text REDACCIÓ

Si, és una entelèquia... de moment. Però cal plantejar-se-ho. La Directiva 1999/31/CE sobre abocadors pretén establir estàndards alts per a l'eliminació de residus en la Unió Europea i estimular la prevenció en la generació de residus així com la valorització dels mateixos. Aquesta directiva inclou clàusules per a reduir l'abocament de residus biodegradables, a fi d'evitar el dany causat per la difusió en el medi ambient de productes de la seua descomposició (gasos d'abocador, incloent metà, i lixiviats). Així, s'han començat a construir plantes de compostatge que utilitzen les restes de matèria orgànica per generar adob o energia.

Benicarló es planteja ara fer-ho, en el marc de la nova tendència europea que també comença a estendre's pel nostre país. Amb la ciutat com a base d'operacions, els residus es recolliran fins i tot del Delta de l'Ebre. Això suposa la implicació de la Mancomunitat de la Taula del Sénia i de la resta de municipis del nostre territori. Ara que esta marca sembla estar en retrocés per la manca de subvencions, potser el reciclatge i el respecte pel medi ambient ens torne a portar pel bon camí. Tant de bo els desitjos es convertiren en realitat.

EXCURSIÓ A BRUSSEL·LES

La visita de l'alcalde i el regidor d'Agricultura a Brussel·les ha servit per a avançar en la solució per a la gestió de les restes de poda que es generen en el municipi. Una planta de compostatge d'àmbit supracomarcal és l'opció que té més possibilitats, després de valorar les diferents opcions que les entitats europees poden arribar a subvencionar. L'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, i el regidor d'Agricultura, Eduardo Arín, acompanyats del secretari de la Federació Valenciana de Municipis i Províncies, José Antonio Redorat, van estar la setmana passada a Brussel·les. Les diverses entrevistes mantingudes amb representants de diversos organismes europeus han servit per encaminar el tractament cap a la instal·lació d'una planta de compostatge. Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, va recordar que "Benicarló, com població agrícola que som, genera moltes restes de poda".

La futura planta que s'estudia instal·lar a Benicarló "no només seria pública, sinó que fins i tot la pot arribar a finançar una empresa privada com la cooperativa Benihort". A més la futura planta de compostatge no només donaria servei a Benicarló, sinó que la idea de l'alcalde de Benicarló és incorporar a la Mancomunitat de la Taula del Sénia en aquest projecte perquè tots els pobles que formen part d'ella es puguin beneficiar també de la planta. Com president de la Taula, Domingo creu que a més de Benicarló hi ha molts altres pobles que generen residus vegetals, "principalment els pobles del Delta de l'Ebre amb el cultiu de l'arròs". La planta podria obtenir el finançament de la Unió Europea i donaria servei a una zona àmplia de territori que no té cap servei d'aquestes característiques.

A partir d'ara, "caldrà elaborar el projecte, que es gestionarà a través de la FVMP, incloent tots els requisits que es demanen des de la Unió Europea, i es presentarà a la Mancomunitat de la Taula del Sénia para després començar a buscar finançament". Domingo creu que és prompte per a parlar del cost que tindria aquesta planta. "Anem a esperar que ens diguen tots els requisits, però jo crec que si es ven bé, el projecte pot arribar a finançar-se al cent per cent, com ha passat en altres localitats".

EXEMPLES PER TOT ARREU

Encara que el capital i els costos associats a la instal·lació i funcionament d'un programa de compostatge no poden evitar-se, ha d'intentar-se en la mesura del possible minimitzar-los. Per exemple, molts programes de compostatge comparteixen els vehicles de recollida (i així els costos associats) amb programes de recollida de residus reciclables secs. El programa de recollida i compostatge de Monza (Itàlia) utilitza els vehicles de recollida de residus mixts adquirits abans del desenvolupament d'aquest programa. Aquests vehicles s'utilitzen en els diferents tipus de recollida de residus i no han hagut de ser adaptats. Molts dels programes de compostatge, a més, han reduït substancialment les inversions inicials necessàries mitjançant la ficada en marxa dels seus respectius esquemes. Per exemple, a Niort (França), el cost unitari del compostatge és la meitat que el de l'abocament de residus i, a més, no es paguen impostos estatals sobre els residus que es composten.

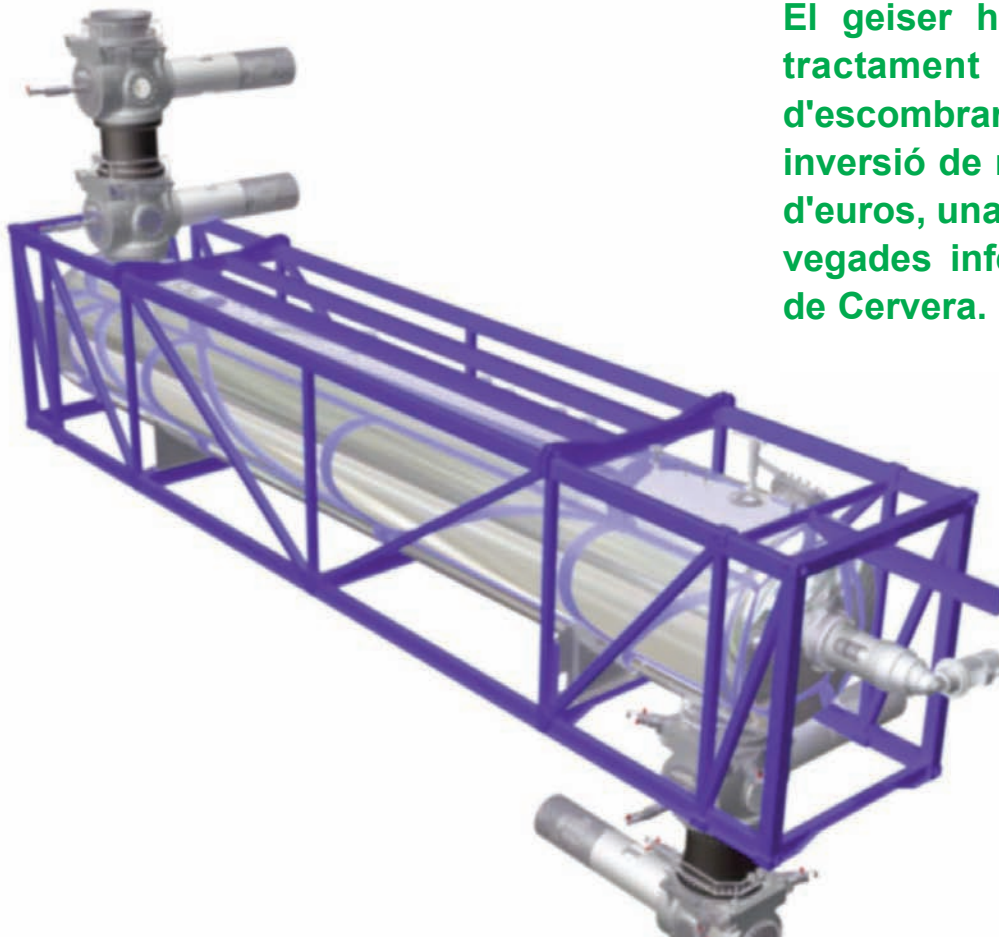
A Granollers (Barcelona) s'ha inaugurat una planta que generarà compost i energia elèctrica a partir de les restes de menjar i vegetals que s'arreglen en els municipis del Vallès Oriental i el Maresme. Es tracta de la primera instal·lació a Catalunya que generarà adobs per a usos agrícoles mitjançant el procés de compostatge i aprofitarà a més el biogàs que es produeix en la maduració d'aquests residus per a, una vegada hagen passat pels motors de cogeneració, obtenir energia elèctrica.

EL GEISERBOX

No és la primera vegada que a Benicarló es parla del tractament respectuós dels residus. Cal recordar que en el 2010, en ple debat sobre l'abocador de Cervera, es va arribar a plantejar la possibilitat de canviar el sistema que s'anava a implantar pel de el Geiserbox, molt més respectuós amb el medi ambient. Antonio Cuenca, en

ve de la pàgina anterior

aquelles dates regidor de Medi ambient, va explicar que entre les bondats del sistema estava la reducció de costos de construcció de la planta de tractament. En concret, el geiser haguera suposat el tractament de 50.000 tones d'escombraries l'any amb una inversió de només 10,7 milions d'euros, una xifra que és quatre vegades inferior a la proposta de Cervera. Així mateix, entre els avantatges del geiserbox, el representant municipal va destacar que «permet separar les matèries, sotmetent els residus a gran temperatura i pressió, per a la seua higienització, i posteriorment els tritura, convertint-los en biomassa». «Es tracta d'una proposta molt més efectiva i respectuosa amb el medi ambient que la de Cervera, que solament deshidrata les escombraries i les enterra, consumint grans espais d'acumulació de residus». La proposta geiser es va desintegrar pel camí.

El geiser haguera suposat el tractament de 50.000 tones d'escombraries l'any amb una inversió de només 10,7 milions d'euros, una xifra que és quatre vegades inferior a la proposta de Cervera.

SETMANA CULTURAL I SOLIDÀRIA AL MARQUÉS DE BENICARLÓ

text i foto REDACCIÓ

Amb la finalitat de conscienciar el nostre alumnat sobre les bondats de la lectura i de l'ús racional de l'aigua, el CEIP Marqués de Benicarló va programar una setmana cultural i solidària que abraçava aquests tres pilars fonamentals: lectura, medi ambient i solidaritat.

Així, i d'acord amb la PGA, es va preparar un ventall molt ampli d'activitats al llarg de tota una setmana amb la intenció de millorar la formació dels xiquets i xiquetes, fent-los sortir de la seua rutina diària i seguir aprenent d'una manera més lúdica. Jocs solidaris, treballs d'intercanvi per nivells i cicles, decoració de l'escola, apadrinament en la lectura, xarrades solidàries, confecció de murals via internet, treball sobre el cicle de l'aigua, contacontes en castellà, valencià i anglés, pel·lícules en VO anglesa, xarrades de la Policia Local, de la Guàrdia Civil i de la xarxa educativa Xarxes, fira solidària del llibre i moltes activitats més van ser una manera divertida d'aprendre... jugant. El curs vinent continuarem amb aquesta aposta, amb un altre tema, però de ben segur que xalant com enguany o més.

MATRICULA D'HONOR

Manuel Monserrat Comes, Lucía Piñana del Pino i Alejandro Sánchez Aduna, alumnes de l'IES Joan Coromines de Benicarló han obtingut, en segon de Batxillerat, la qualificació de matrícula d'honor per la seua excel·lent trajectòria acadèmica. Tot l'equip docent del Coromines els dona la més sincera enhorabona i els augura un futur prometedor. Felicitats a tots tres!

Manuel Monserrat, Lucía Piñana i Alejandro Sánchez acompanyats del director José Antonio Pérez i el cap d'estudis Francesc Delcastillo.

CEIP FRANCESC CATALAN: CAMINS D'AIGUA, ELS NOSTRES RIUS

text i fotos CP Mestre Francesc Català

Aprofitant el dia Internacional del Medi Ambient, 5 de juny, l'alumnat d'Educació Primària va tornar a participar a la Campanya d'Educació Ambiental Camins d'aigua.

Així els alumnes de primer i segon el dimecres 5 van anar a peu fins a la desembocadura del Barranquet. El dijous 6 l'alumnat cinquè i sisè va anar al tram Barranc d'Aiguaoliva que va des del camí vell a Vinaròs fins a la desembocadura del barranc. Van anar amb autocar fins al polígon industrial i des d'allí a peu es va fer l'observació i la tornada fins a l'escola. Finalment els alumnes de tercer i quart van anar divendres 7 a observar la desembocadura del Riu Sec des de la N340 fins a la Mar Xica. Tots van observar més o menys uns 500 metres del tram assignat, van mesurar l'amplada, van dibuixar el barranc, van buscar plantes i animals característics del lloc, etc. També els més grans van aprendre a orientar-nos i a usar la brúixola. Als voltants del migdia van anar arribant a l'escola i a l'aula va acabar d'omplir el quadern de camp.

Aprofitant el dia Internacional del Medi Ambient, 5 de juny, l'alumnat d'Educació Primària va tornar a participar a la Campanya d'Educació Ambiental Camins d'aigua.

Benicarló està disposat a que les obres de construcció de la seua depuradora es reprenguin

text NATÀLIA SANZ

Per això, l'alcalde Marcelino Domingo no ha dubtat en recórrer a les més altes instàncies per a reclamar-lo. El president de la Generalitat, Alberto Fabra, i els eurodiputats de Brussel·les, ja saben de les intencions de l'alcalde. Al primer l'hi va transmetre fa uns dies, quan va ser rebut en el Palau de la Generalitat per a tractar diferents temes. "Li vaig fer saber la nostra inquietud, i que no podem estar amb les obres parades perquè necessitem la depuradora", va explicar Domingo. Els treballs es van paritzar pel deute que el consell valencià tenia amb l'adjudicatària, i que encara no ha estat satisfet. La sorpresa va vindre quan el President "em va contestar que li estranyava que encara no hagueren cobrat i es va comprometre personalment a mirar el tema". L'alcalde va puntualitzar que "l'hi vaig demanar encara a graó com està la situació". Però és que la falta de depuradora a Benicarló, entre altres poblacions, va motivar una sentència del Tribunal Europeu en el 2011, que va condemnar Espanya perquè en 38 ciutats de més de 15.000 habitants no tenien depuradora. Entre elles estan Benicarló, Peníscola, Vinaròs i Alcossebre. La data límit que va posar la UE per a la seua construcció va ser el 31 de desembre del 2000. És per això que l'alcalde de Benicarló tampoc va voler deixar passar l'oportunitat de reclamar la seua finalització la passada setmana, quan va visitar el Parlament Europeu durant el seu

viatge a Brussel·les per altres assumptes. "Se'ls va demanar que donaren una empenta, encara que no fora de la seua competència, i que ens ajudaren a fer força", va detallar Domingo. L'alcalde confia que els treballs de construcció i la depuradora de Benicarló, paritzats des de fa quasi un any, es reprenguin ràpidament després de la campanya realitzada a aquest efecte.

Més excursions al Bioparc

text REDACCIÓ

Els alumnes de 1r d'Educació Primària del CEIP Marques de Benicarló, van realitzar una excursió al Bioparc de València el passat 23 de maig.

Van escollir aquesta excursió perquè al llarg del curs els niquets han treballat el projecte sobre els animals i el seu hàbitat. Va ser un dia de moltes emocions, sobretot quan vàrem veure de prop els animals de la selva, els de la sabana i els de Madagascar.

PROBLEMES DE CESSIÓ A LA COSTA NORD

text i fotos NATÀLIA SANZ

El Ministeri de Medi ambient havia demanat la cessió de terrenys de 15 propietaris per a executar obres d'emergència en la costa nord de Benicarló. L'objectiu era actuar en la zona on la regressió marina ha estat més acusada. Però la realitat, de vegades, supera la ficció. "Semblava molt senzill, només calia contactar amb els propietaris i signar els convenis de cessió", recordava Pedro López, edil d'Urbanisme. Però el consistori es va trobar amb problemes que no havia sospitat. En concret "hi ha propietaris per herència que encara no han regularitzat la seua situació, una parcel·la que cadastralment són dues i una d'elles afecta a una urbanització sencera de veïns, gent que viu a Alemanya..." la llista de circumstàncies que es donen en aquest escàs espai de terreny sembla un conte de ciència ficció. En qualsevol cas López va assegurar que "ens van donar temps i nosaltres seguim treballant en el tema".

En aqueix sentit, els tècnics han visitat en diverses ocasions la zona afectada "i m'han presentat un esborrany de l'actuació que desenvoluparan. Es construirà un mur de contenció amb talusos a diferent nivell de les parcel·les, per a protegir la privadesa dels veïns". A més s'han previst "dos o tres baixades d'accés a la platja, amb una adaptada perquè les persones amb mobilitat reduïda també ho puguem fer". La proposta dissenyada pels tècnics ministerials "combina

passarel·les de fusta amb murs de formigó" el que segons el parer del regidor d'Urbanisme, farà més atractiva la zona. En aquests moments el consistori està esperant que un grup de propietaris "regularitze la seua situació davant el cadastre" per a poder seguir endavant amb l'obtenció dels terrenys i cedir-los al ministeri perquè comence les obres.

ECOS DE SOCIETAT

text NATÀLIA SANZ

El Ministre de Justícia, Alberto Ruiz-Gallardón, ha atorgat a María Victoria Colón de Carvajal Añó el títol de Marquesa de Benicarló. La designació ve derivada de la defunció el passat any del seu pare, Cristóbal Colón de Carvajal Pérez-Sanmillán, quart marquès de Benicarló. La família ostenta aquest títol des que en l'any 1905 el rei Alfons XIII l'atorgara a favor de Juan Pérez San Millán i Miquel, Senador del Regne, al que unia una gran amistat. Els Marquesos de Benicarló, malgrat que en ocasions no han residit en la ciutat, sempre han gaudit de gran consideració en el municipi.

Griselda Ros Martínez i Alba Ribera Lora van ser aclamades com Falleres Majors de Benicarló atés que van ser les úniques candidates al càrrec. La gran família fallera benicarlanda es va reunir a l'Auditori Municipal per a celebrar l'acte de nomenament de les màximes representants falleres. Griselda accedia al càrrec representant a la Falla El Caduf, mentre que Alba ho feia en nom de La Barraca. Durant l'acte també es presentava a les corts d'Honor, que en el cas de Griselda estarà composta per Yaiza López Esteller, Baby Ruiz Martín, Sara Llopis Tomás, Beatriz Carretero Peinado, Míriam Sánchez Cornelles, Maria Colom Gago, Susana Pérez Alonso i Bàrbara Añó Redón. Alba per la seua banda estarà acompanyada de les xiquetes Nerea Esteller Sales, Andrea Moliner Durá, Rosa Urquizu i Garcia, Natividad Dolores Martorell, Judit de Moragas Gaya i Patricia Marques Martínez.

SALA DE TIR AL RETÉ POLICIAL

text NATÀLIA SANZ

El nou reté policial de Benicarló comptarà amb una sala de tir per a pràctiques. És una de les últimes incorporacions al projecte de remodelació de l'antic parc comarcal de bombers, que ha tornat a propietat municipal després que el consorci construïra un nou edifici en el polígon industrial El Collet.

Tècnics del departament d'Urbanisme del consistori benicarlando treballen ara en la redacció del projecte que permetrà el trasllat del reté des de la seua ubicació actual fins a aquest emplaçament. Pedro López, regidor d'Urbanisme, va destacar que, de moment, "anem a enderrocar la part de l'edifici afectada per aluminosi i que, a més, està fora de l'ordenament urbà". Aquesta part correspon a l'ala nord de l'antic edifici i el solar que s'obtinga servirà per a "situar ací el dipòsit de vehicles" que de moment es fa en el magatzem de la Brigada d'Obres. A més d'aquest primer pas "des d'Urbanisme s'està treballant en la redacció del nou projecte" que permetrà instal·lar el reté "amb tots els serveis necessaris". Entre ells, va explicar López, es troba la sala de

tir homologada "per a evitar que els agents s'hàgen de desplaçar per a realitzar les seues pràctiques". En l'actualitat, les fan en un camp de la partida del Puig.

L'edil va destacar que la nova ubicació "farà que tinguem en una entrada de Benicarló, la sud, la caserna de la Guàrdia Civil i en la nord, el de la Policia Local". Al seu entendre, aquesta circumstància "dotarà al municipi d'una característica peculiar de seguretat que no tenen altres ciutats". L'actual seu de la Policia Local suposa una despesa al consistori de 72.000 euros l'any en concepte de lloguer. Comptant amb les reformes, els terrenys resultants de la remodelació de l'antic parc de bombers suposaran una superfície de més de 1.000 metres quadrats, una extensió suficient per a situar els dos cossos de seguretat. I és que també és intenció del consistori (i així ho ha proposat a Governació) instal·lar la promesa seu de la Policia Autònoma quan el projecte siga viable i les condicions econòmiques suficients. El consistori a més recuperaria els locals que en el seu moment va cedir al cos autònic per a situar allí la biblioteca municipal. Així, Policia Local i Policia Autònoma es repartirien els terrenys que ocupa l'actual Parc de Bombers.

Urbanisme millora el sanejament de l'ermita de Sant Gregori

text i fotos REDACCIÓ

Durant les últimes setmanes, s'han dut a terme diversos treballs de millora de la qualitat fitosanitària de l'ermita de Sant Gregori. S'ha substituït la canonada d'extracció d'aigües residuals i s'ha connectat amb la xarxa de sanejament general.

L'Ajuntament està millorant notablement els serveis d'abastiment i sanejament de l'ermita de Sant Gregori mitjançant la reestructuració de les infraestructures internes de l'ermita. Concretament, s'ha renovat tota la xarxa interior de sanejament i s'ha connectat a un grup de bombeig que impulsarà les aigües residuals a la xarxa de clavegueram municipal. Els treballs han finalitzat aquesta setmana i han tingut un cost de 14.100 euros.

D'altra banda, estan a punt de començar els treballs d'abastiment d'aigua potable, a través de la prolongació de l'escomesa pròpia del PAI Ciutat Sénior. En aquest cas s'instal·larà una canonada de 209 metres que portarà aigua potable a l'ermita i que, a més, dotarà Benicarló d'un segon ramal d'entrada d'aigua que completarà el que abasteix actualment la ciutat a través del passeig de Febrer Soriano. Aquestes obres tenen un termini d'execució de dos mesos i un pressupost de 72.500 euros.

Després d'aquests treballs, només quedarà pendent l'adaptació dels lavabos de l'ermita. Els serveis tècnics de l'Ajuntament estan elaborant el projecte per a fer accessibles els lavabos interiors de l'ermita, tot i que s'està preparant una segona opció en cas que les obres d'adaptació no foren compatibles amb la protecció de l'edifici. En aquest cas, s'adaptarien els lavabos exteriors, una opció que està pressupostada en 27.000 euros. L'Ajuntament de Benicarló, juntament amb els serveis tècnics de la Conselleria de Cultura, valoraran quina de les dos opcions s'adapta millor a l'entorn de l'ermita.

**Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text**

Còpies GRAN FORMAT

**Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló**

EDITORIAL

888

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Buscant adob per Brussel·les

Com que no en teníem prou de merda, o millor dit, com que no en pagàvem prou, ara també volem una planta per a restes biodegradables que servisca per a fer adobs o energia.

Certament, no estaria malament, tot i que per quina raó als nostres polítics sempre se'ls ocorren les idees després d'haver-se gastat una milionada en una altra planta que no fa res d'això? A algú se li hagués pogut ocórrer que, tenint en compte les directives europees en matèria de Medi Ambient, eixes que ací no complim mai i quan ho fem ja hi ha una altra de superior, l'abocador que ens han fet estarà obsolet en un tres i no res o se li haurà acabat la seua capacitat d'emmagatzematge.

A veure, no és per tirar pel terra el viatge dels nostres tres representants polítics a Brusel·les però per a fer el que han

fet i per a dir el que han dit no calia anar tant lluny.

Des d'ací ho hagueren pogut fer igual i ens hagués costat molt menys. Descobrir a estes alçades de la cursa que la planta de Cervera és una merda, perquè realment no recicla res i que seria bo tenir-ne una que recicles i recuperés la matèria orgànica, és realment un insult a la intel·ligència si pensem en la barbaritat de milions que s'han gastat les administracions en una cosa que abans de començar ja està obsoleta. Bé, milions que s'han gastat les administracions però que hem pagat tots nosaltres i continuarem pagant.

Què ens aniria bé una planta que reciclara la matèria orgànica fent adob a més de produir energia elèctrica a partir del biogàs, evidentment?

Però senyors polítics, no calia anar-se'n a Brussel·les per a descobrir el que és obvi! El que calia és que s'haguessen fet les coses bé des d'un començament sense repetir recursos ni doblar esforços. Fer una planta de reciclatge completa, que ho tingués en compte tot i que minimitzes el residu final al mínim possible, és el que realment ens hagués fet falta. Ara aniran ficant pegots darrera de pegots i gastant diners i més diners en una mena de pou sense fons... mentre van buscant diners per Europa.

No sí al final faran bo a l'exregidor Cuenca amb la seua idea de Geiserbox. Definitivament la incompetència es demostra que és un valor intrínsec de la classe política i que, massa sovint, desgraciadament, el temps fica a cadascú al seu lloc.

Però ací sembla que no n'aprenen mai! O tal volta no volen! Es pregunten per què?

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: per a tots els estudiants que aquesta setmana s'ha jugat el seu futur en les "famoses" proves de selectivitat. Han patit el que no està escrit. Almenys ací tenen el nostre suport moral d'unes proves que no serveixen de res.

Panissola 1: continuant amb la selectivitat de dalt, cap responsable polític se n'havia adonat de la "putada" (disculpen la paraula però és per estar empenyat) que ha representat que aquet cap de setmana passat els estudiants tingueren la biblioteca tancada a cal i canto. A tot arreu han fet hores extres perquè tingueren un lloc adient i tranquil per estudiar i ací els hi peguen amb la porta als morros tot el cap de setmana. així vetllen els nostres polítics locals pel seu futur! Un cabàs de panissoles n'és poc!

Panissola 2: ens repetim, hi ho farem fins a la sacietat, o fins que algun polític o responsable municipal fique ordre en aqueta mena de desgavell cagaderopixador en que s'han convertit els nostres carrers. Alguna punyetera vegada, disculpen la paraula també, però n'hi ha un fart, aplicaran l'ordenança existent? Ho hurem de portar les xumeles a les portes dels polítics perquè facen cas? Ja ni ha prou!

ssiu

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL·LABORA

Col·laboradors:
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

FITXA DE SUBSCRIPCIÓ A LA VEU DE BENICARLÓ (2013)

Nom _____ Cognoms _____
 Domicili _____
 Població _____ CP _____ Telèfon _____
 Correu electrònic _____

Se subscriu a La Veu de Benicarló, per l'import de 85 euros (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anulació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 26,60 euros anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència Bancària

(1) Domiciliació: Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 85,00 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12580 Benicarló)

Signatura;

a dia ____ de _____ de 2013

Domiciliació Bancària

BANC / CAIXA

ADREÇA

NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE

CODI DE COMPTE

Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de la subscripció a La Veu de Benicarló

(2) Transferència bancària de 85,00 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló.

C/C 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

3x4 info
La informació que es multiplica

www.3x4.info

twitter:

@Elstafaners

mail:

veubenicarlo@gmail.com

benicarló al día
diario digital de benicarló

LABORA: **Celleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, RÍ, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
 © COPISTERIA GRÉVOL
 Dipòsit legal/ CS-193-2004
 Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
 12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

El partit del dit

Els tafaners, que a tot arreu ens colem, sempre per parar l'orella, que d'això en sabem molt, ho vam fer en el congrés del PP de la REPUTA (tranquils/l-les, no és cap insult; remetem al número de *La Veu* de fa tres setmanes per desxifrar les sigles), celebrat a Peníscola el passat cap de setmana. I allí que dissimuladament anem nosaltres mirant de parar l'orella, tot i que us podem assegurar que va ser molt difícil, que allò pareixia més un búnker, tan blindat estava, que un lloc de debat d'idees polítiques. Però al que anem: la primera cosa que ens va sorprendre, òbviament, va ser que no podies fer dos passes sense tenir un policia o un guàrdia civil voltant pel teu costat. (Alerta: exclamació:) Ma tu la quantitat de pasma que van fer vindre per salvaguardar els populars de l'assot de la gent que els cantava com ho estan fent de bé! Mariano, Fabra i Andri, òbviament, estaven per damunt d'aquestes ximpleries i van anar per feina quasi sense ni saludar. Mireu, tot el contrari que molts del seus acòlits que, tot i no predicar directament amb els congregats a l'exterior, sí que els van ensenyar la seua disposició a fer-ho podríem dir... manualment. I si no us ho creieu, ací us ensenyem la foto, segons tenim entès d'un regidor del poble veí del nord, que

text LA COLLA DE TAFANERS

demostra el profund coneixement que tenen els populars de la llengua de signes. O li ensenyava a sa mare l'anell de casat. I no us penseu que va ser aquest només, no! Seguint l'exemple de coneguts líders i tesorers del partit que han fet escola, allò va arribar un moment que pareixia un concurs de... furganassos amb tant de dit alçat. Fins i tot n'hi va haver algun que, devia saber-ne més d'això de parlar amb les mans, es va posicionar de cara a la gent i... tament un Michael Jackson quan es palpava els genitals d'aquella manera tan discreta. De tota manera, tenim entès que un civilero que rondava per allí els va dir que no calia parlar "d'aquesta manera", perquè després eren ells qui ho havien de fer, per culpa seua, d'una altra amb tots els que els tan cordialment els enaltien al carrer.

A dormir a ca Lino

De tota manera, primmirat com és l'alcalde de Peníscola amb tot el que té a veure amb el seu poble i tant com farda de capacitat hotelera, va resultar que la gran majoria dels peixos grossos populars van fer nit... al nostre *albergue*. Sí, al Parador de Benicarló. No és que açò siga per vanagloriar-nos, no, perquè que després ja vorem qui paga la factura, però que se'n vinguen tots a dormir a caduflàndia mentre fan la convenció al poble del costat... Manda Werts! Perquè mira que no hi ha hotels d'ací a allà! Ara, *paradores, los de España*. Devien fer festa de pijames? Vos els imagineu a tots en pijama fent el trenet pels corredors del Parador amb el ditet enlaire?

La foto de la vergonya

I un últim apunt encara. Segons tenim entès Mariano va indicar, tàcticament, que ell no volia cap foto... amb ningú que estiguera imputat. La cosa va ser ben complicada ja que als populars precisament no els en falten, de membres en aquesta situació, i tots tenen ganes de xuclar càmera al costat de *nuestro amado líder*. I, és clar, a la foto de família final sembla que algun se'ls en va infiltrar.

La biblioteca en desús

Quan aquesta tafaneria sortirà a la llum, ja haurà passat el que ací és comenta però això no lleva que considerem que se li ha de donar la màxima difusió, sobretot tenint en compte allò que diu el PP sobre la qualitat de l'ensenyament que tanta falta es veu que ens fa. Doncs apanyats anem si així és com els populars entenen la qualitat de l'ensenyament. Tot per no saber fer les coses com cal i saber preveure que en aquestes dates d'exàmens a dojo, les biblioteques s'utilitzen molt més i és completament necessari que estiguen obertes en un horari més flexible. Doncs ací, pel que

ve de la p gina anterior

sembla, els nostres alumnes no cal que estudien. Clar, com més borregos més fàcils de manejar, no? Vergonya de polítics! El comentari posterior està extret, literal, del mur del grup, “no ets de Benicarló si no...”: “Vergonya. Estem en plens exàmens, i els estudiants de 2n de batxillerat de Benicarló estem indignats. La setmana que ve, els dies 11, 12 i 13 de juny tenim les proves d'accés a la universitat (la coneguda selectivitat), i al nostre meravellós poble no ens ho fiquen gens fàcil. Demà dia 7, a partir de les 16h, i dissabte tot el matí, la biblioteca municipal romandrà tancada. La raó? Una de les seues responsables està de baixa, l'altra se'n va de viatge, i el consistori no vol contractar un substitut. Això ens suposa un gran problema als estudiants a sols 4 dies dels que possiblement siguin els exàmens més determinants del nostre futur. Que tothom ho sàpiga. Els nostres impostos, els dels nostres pares, no van enlloc si no ens poden facilitar el servei públic de biblioteca uns dies tan necessaris”.

El book del regidor

Una altra imatge que hem pescat a la xarxa de xarxes. És la foto del regidor López, d'urbanisme, que surt a Internet. Pel que podem

esbrinar es tracta d'una foto de faena, fixeuvos en el mapa de les partides del terme que té al darrere igual que en aquelles fotos de les mares a l'escola davant d'un mapa d'*Españaunagrandeylibre*. O si molt ens apuren, també podria ser de l'*Hola* però en versió cadufera. Ah, i fins i tot alguns creuen si no és que li han arreat una bufetada i s'aguanta la galta. Potser se la va fer el primer dia de faena per a dur-la a la cartera i ensenyar-la als amigots... Són com xiquets, xe, iguals!

Exemples a seguir

I si al Pedro de dalt li agrada posar, a l'altre Pedro, Garcia, també regidor popular, sembla que li va el mateix que al seu cap de las FAES, el pàdel, que tan sovint practicava a Orpesa. El nostre regidor esportista, tot i no tenir el nivell d'un Ansar, fent parella mixta, com la cervesa, ha guanyat l'últim torneig de pàdel

americà que es va celebrar a Benicarló. No es pot dir en aquest partit que els caps no donen exemple i els cadells no en fan cas. Només en aquesta pàgina ja en tenim dos exemples: el del ditet i ara el del pàdel.

Novetats a l'aristocràcia

I, per últim, no sabem si en aquest pamflet en què escrivim, sectaris i antisistema com són, trauran la notícia, però ja s'ha publicat en altres mitjans més fiables que Benicarló torna a comptar en l'aristocràcia mundial i ja ha deixat d'estar vacant el marquesat de Benicarló. Segons sembla, tindrem marquesa de Benicarló tot i que sense palau al poble. El BOE ja porta imprès el nomenament de la Marquesa de Benicarló, en la figura de la filla major de Colon de Carvajal. A partir d'ara ja sortirem al mapa aristocràtic espanyol. I sí a això hi afegim que també han nomenat nou bisbe de Tortosa, que també estava vacant després que l'anterior anara a parar a Mallorca, podem dir sense temor a errar-nos que amb aquesta influència, un tros de seti del cel, els benicarlandos el tenim quasi assegurat. I és que la reialesa i la cúria sempre han anat de la maneta. Ara, ens preguntem, el major no era un fill? Ah, no, que va renunciar!

Arriba a Benicarló l'Arxiu de Gestos Emocionals

L'agenda cultural del mes de juny ve carregada d'actes però és la proposta de l'artista Juan Antonio Portillo la que atrau totes les mirades. Es tracta de l'estrena a Benicarló de l'Arxiu de Gestos Emocionals, un projecte que consisteix a projectar en vídeo les reaccions de diversos ciutadans de Benicarló davant de la lectura d'un llibre que l'artista va trobar a París (Moi, J'attends, Jo espero) i que el va captivar des del primer moment. La projecció consistirà en un mosaic d'imatges, amb unes dimensions de 4 metres quadrats, format per 16 vinyetes on apareixeran els rostres de 16 persones vinculades amb Benicarló. El vídeo, que té una durada de 3 minuts i 20 segons, reproduirà els rostres de les persones i els gestos que van apareixent en funció de la lectura del llibre. L'estrena d'aquest projecte serà el 21 de juny i durant els caps de setmana hi haurà visites guiades pel propi artista. A més, els ciutadans que vulguen podran participar del projecte experimentant en primera persona les sensacions i emocions que provoca la lectura del llibre i que després podran veure enregistrades.

AMB PRECISIÓ D'ORFEBRE

Llibres

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

JOSEP IGUAL.
Plàncton.
3x4.info. Vinaròs. 2013

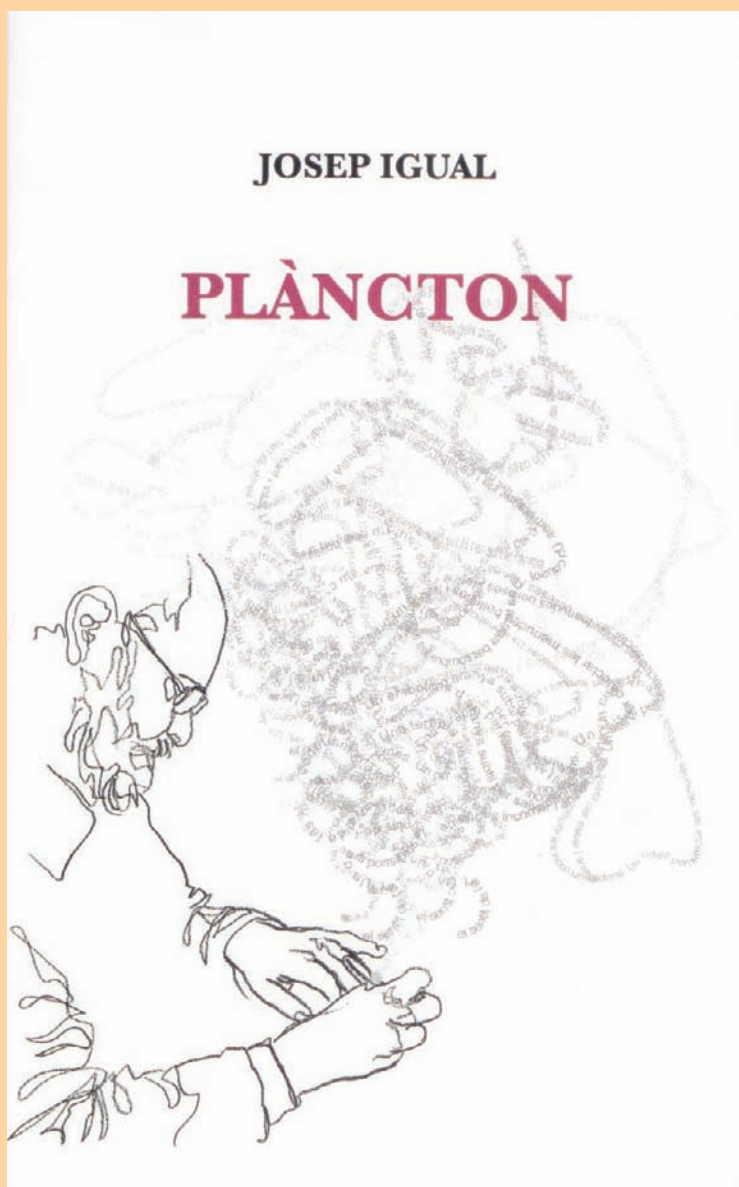
L'any 2008 Josep Igual va iniciar la seua col·laboració en el diari digital comarcal 3x4.info amb un *bloc* que porta per títol *Plàncton*, des de llavors no ha fallat cap setmana a la seua cita amb els lectors, alçant acta diària dels més diversos afers que constitueixen el dia a dia de l'escriptor. Una antologia d'aquests textos han estat ara editats en paper.

Per fer la selecció s'han triat aquelles entrades que són més intemporals, no hi ha referències a l'actualitat més immediata i molt poques al món més personal i quotidià de l'autor, que sí que apareixen en la versió digital. Dominen sobretot els microrelats, xicotetes històries de no més de quinze o vint línies d'extensió, poblats per personatges sovint derrotats, per individus sorpresos i perplexos davant una realitat que no acaben d'entendre o que els resulta paradoxal. Josep Igual construeix aquests relats d'una manera perfecta amb la precisió d'un orfebre de rellotgeria, i segurament és la part millor del llibre.

Molt connectat amb aquests microrelats són els textos en què l'escriptor retrata escenes de la vida quotidiana en les que actua com a testimoni, un pintor de parets, uns emigrants que han perdut un fill, una anciana que ven castanyes, gent amb la que es creua en l'autobús, el bar, el forn o l'escala del pis, gent humil que fa el que pot per a poder suportar la vida.

La literatura ocupa una part important del llibre, d'una banda assistim al diàleg amb els autors que admira, només fullejant el llibre al atzar trobem referències a Claudio Magris, Borges, Jesús Moncada, Murakami, Kafka, Monterroso, Kavafis, Pessoa, Pla...La literatura com a objecte de literatura té també ocupa un important espai en el dietari, alguns personatges cobren vida fora dels llibres. L'escriptura com a matèria de reflexió igualment té el seu espai: *"Quan et poses a escriure és convenient pensar que et vigila un dels grans des d'algun espiall. Però, també és convenient provar d'emprenyar-lo una mica."* Tota una declaració de principis.

El llibre també compta amb una potent banda sonora, fent la mateixa operació que adés ens trobem amb David

Bowie, Johnny Cash, J.S. Bach, John Cage, Charlie Parker, Neil Young...que amb la seua música creen un ambient adient a allò que se'ns vol contar.

La nostàlgia té el seu apartat en aquest llibre, molts dels apunts remeten a records del temps de la infantesa de l'autor, els avis, fets històrics que hi van passar, l'escola, lectures, els jocs, recordats amb tendresa sobretot quan fa referència a familiars.

L'humor, la ironia, de vegades un cert punt de surrealisme apareix sovint en *Plàncton*, però sobretot destacaríem la voluntat d'estil. Josep Igual ha aconseguit amb el pas dels anys i de lectures, un estil molt personal, una veu amb personalitat pròpia que convida a gaudir del plaer de la bona literatura.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

A la gent, en general, ens agraden les poques lligues i de vegades fem molta festa amb coses que són d'una nimietat extraordinària. Som així. Per exemple, i això ho sé jo que m'ho han dit, hi ha qui cada any celebra el seu aniversari, com si en un dia determinat no sortira el sol o no es morira ningú. Dic això perquè precisament aquest que té a les mans el lector és un número d'aquells imbècils que hi ha a qui li crida l'atenció. Estic segur que vostés mateixos s'hauran autoconcedit una "carxofa" per haver arribat a les 888 setmanes. I si no s'han autoconcedit la "carxofa" hi hauran dedicat un editorial a tan magna efemèride. Vuit-cents vuitanta-vuit. Per afegir-me a la festa he anat a l'internet, al senyor google en concret, i hi he escrit l'estúpida xifra. Aquest és el resultat: "Juega en el Casino Online de 888casino y recibe el bono de 500 euros por jugar tus juegos de casino. Disfruta de los juegos de casino online sin descargar". Què t'ha paregut, xorrut? És més, he clicat sobre l'enllaç i he fet a cap a una foto amb un grup de voluptuoses senyoretetes vestides (vestides?) amb roba elegant i lluint uns esplèndids i bronzejats cossos. És clar, el primer que he pensat ha sigut: mira, una pàgina web d'estrip pòquer. Com que tinc coneixement, ho deixat córrer, perquè algú que sense conèixer-te et done 500 euros sense més to ni més so em fa sospitar. Hi he estat temptat, que conste. Avui entro amb un nom i me'n jugo cinc-cents. Demà amb un altre i me'n jugo cinc-cents més. Després-demà encara amb un altre i més i així fins que em tocara alguna cosa. No deu ser tan fàcil, veritat senyora Garcia? Bé, com li deia, si algú d'aqueixa casa seua considera que s'ha d'estar content per haver arribat a

un número com el que han arribat, el felicitat de part meua.

Darrerament els ha pegat pel camp. En concret veig que pels melons de moro (expressió políticament incorrecta aquesta) i aquesta setmana amb publicitat inclosa: "benihort". Suposo que s'ho deuen cobrar, no? Acompanyen la portada amb un titular: "Un camp que es desperta... encara sense joves". Em permetrà que siga (com els melons de moro) políticament incorrecte. Abans de llegir res. Com ha d'anar la joventut al camp si la competència és tan i tan gran? Com han de competir els nostres productes amb els dels països en què la gent treballa i no guanya suficient per menjar? Anem sense remei cap un món més pobre en què la gent es mirarà més (ja es mira més) el preu que la qualitat. Avui mateix he llegit no sé on un informe d'Intermon Oxfam

que dona unes informacions esfereïdores sobre algunes empreses espanyoles que treballen al camp de països pobres. Espere's, senyora, que ho busco ara amb el senyor google una altra vegada. Li ho enganxo ací, que val la pena: "Esta empresa española es líder mundial en el sector del arroz y el segundo fabricante mundial de pasta. En España, es el primer grupo en el sector de la alimentación por nivel de facturación, beneficios y capitalización bursátil. Desarrolla su actividad en más de 25 países y entre sus marcas más conocidas se encuentran los arroces **SOS, Brillante, La Fallera o La Cigala**, por poner sólo algunos ejemplos. Intermón Oxfam realizó una investigación en mayo de 2012 en la región de Larache, en Marruecos, donde Ebro Foods produce arroz desde 2001. Larache cuenta con recursos muy escasos y una tasa de pobreza rural del 10%,

según señala el informe. Tras reunirse con las comunidades, autoridades locales y organizaciones sociales de la zona, la organización concluye que "Ebro Foods se ha beneficiado de mano de obra barata, tierras adecuadas y agua, sin que a cambio haya capacitado a los agricultores que producen el arroz ni haya mejorado la mecanización de sus tierras ni invertido en sus instalaciones, servicios ni sistemas de almacenamiento". También se hace eco de la queja más reiterada por las comunidades a causa de las nubes de mosquitos derivados del cultivo de arroz que **"invaden sus casas y tierras"** y por los pesticidas y fertilizantes que están "envenenando" sus animales y agua."

I encara aquesta bona gent del poble és tan infeliç que es pensa que amb formació es podrà guanyar la vida al camp amb dignitat! En fi, seguirem amb el 889 si tenim salut.

XXIX Campionat d'Espanya de Pesca des d'embarcació fondejada

text i foto GREGORIO SEGARRA

El passat dissabte 8 de juny, es va disputar en aigües de Benicarló i Peníscola el XXIX Campionat d'Espanya de Pesca des d'embarcació fondejada. L'esdeveniment va ser organitzat pel Club de Pesca Deportiva Benicarló, que mesos després de portar a la nostra comarca el Campionat d'Espanya de pesca mar-costa, va tornar a anotar-se un gran èxit organitzatiu que va ser unànimement reconegut per tots els que van tenir ocasió de gaudir de l'esdeveniment.

En l'aspecte purament esportiu van ser 81 representants de les 10 comunitats autònomes amb mar, repartits en 20 embarcacions, les que van pugnar pel títol i les places que donen dret a participar en els pròxims Campionats del Món de l'especialitat. La competició estava dividida en dos sectors: un matutí, que va començar amb una mica de retard sobre l'horari previst a causa d'una tempesta passatgera, que es va realitzar en aigües de Peníscola entre les 8,30 i 11,30 h, i guanyat pel balear Juan B.Maimo, que va ser el millor dels tripulants de l'embarcació borrianenca "Popeye", que va encertar amb l'elecció del lloc on fondejar i va permetre que els pescadors que li van ser assignats per sorteig els pegaren un autèntic "repàs" a tots els altres. No obstant això, el peculiar sistema de puntuació del campionat deixava el desenllaç completament obert per a la sessió vespertina i, igual que passara al matí, en aquesta ocasió l'embarcació que va aconseguir arribar primera a la millor ubicació, va ser la que es va emportar el gat a l'aigua i li va permetre al millor

dels seus pescadors, el gallec Juan Carlos de la Vall, arrabassar-li la 1a posició al balear Maimo per un sol punt. Va completar el podi el càntabre Ramón Martínez. Eduardo Melgarejo, de Torrevella, va ser 4t i millor classificat de la Comunitat Valenciana. La peça major la va aconseguir el català Albert Ribas, amb un sorell de 788 gr. Pel que fa a la classificació per Autonomies, el títol també va anar a parar a Galícia, amb València en 2a posició i Andalusia en 3a. Després del lliurament de trofeus, es va servir un sopar als participants al Parador Nacional de Turisme.

AMOR DE PARE

text VICENT T. PERIS

Anem a vore una cosa, no siga cas que tinguem un altre disgust i les coses no s'acaben com tothom esperem, amb harmonia, felicitat, pau i sana convivència. Tots hem de ser conciliadors, i posar una mica de la nostra per tal d'arribar a un bon punt d'enteniment. Mai no hem de llançar el carro pel pedregal. Ens hem d'asseure i parlar, escoltant el que ens diuen i donar la nostra opinió. Ara sembla que en el si d'aquesta magnífica publicació, especialment dins del marc de les relacions entre el meu papa i el senyor director gerent de la mateixa, s'ha desfermat una gran tempesta. Mire, senyor, el meu papa ja te una edat i de vegades fa coses que les seues limitacions no li deixen veure la magnitud de les mateixes. Jo he parlat amb ell, i està absolutament derrotat, destrossat i titat pel terra. Repeteix una vegada i una altra que no ho farà més, que tot plegat no va ser més que una prova de mecanografia que li havia manat fer la Margot dins de la campanya "ensenyar al sogre desenvolupar-se amb fluïdesa pel món dels ordinadors". Ell diu que pràcticament res del que va aparèixer la setmana passada a aquestes pàgines responia a opinions personals. Diu i repeteix com un autòmat que no ho farà més, que ell vol que aquesta magnífica relació establerta amb vostè vaja endavant amb tota la nostra força i il·lusió. Fins i tot m'ha dit que està disposat a pagar-li més per la meua formació. "Que demane"-m'ha dit.

Jo què vol que li diga. M'he deixat d'estudiar uns dies per tal de resoldre aquest incident, totalment accidental i fortuït. Això vol dir que no sé com aniran les notes. Però el papa ja m'ha dit que no em preocupe, que s'ha d'arreglar com siga i que puc invertit el temps que faça falta per tal de deixar-ho tot ben lligat. De momentestic a casa dels papàs, amb la Margot i sense els llibres, que amb les presses me'ls vaig deixar a Barna. Es veu que la meua xicota m'ha trobat molt a faltar, perquè em va rebre amb una important dosi d'efusivitat i durant dos dies només vam sortit de l'habitació per tal d'evacuar líquids, humors i altres substàncies que segrega el cos. L'avituallament ben servit, amb puntualitat britànica, per la mama, que el deixava a la porta fent uns lleus toca a la mateixa mentre deia "pobrets, si que estan cansats". Es veu que mentrestant el papa estava molt nerviós i no parava de rondar la porta.

Ara entraré directament al gra. Si la setmana passada la cosa estava malament, hem de tindre en compte que aquesta encara ha empijorjat més. Si no en vàrem tindre prou amb les primeres declaracions del senyor president i amb la rèplica pública i en roda de premsa posterior del regidor d'esports, i quan tots pensàvem que havíem arribat al clímax de la tensió, patapám!, el senyor Sorlí va i presenta un escrit a l'ajuntament que dinamita les relacions amb la casa gran. És com una

barreja institucional i personal. Jo penso que tot parteix d'una confusió entre les coses personals i les institucionals. Transcripció literalment: "...siendo que no se ha presentado ninguna (candidatura) y siendo que mi mandato finalizará, en todo caso, el 20 de junio...", segueix dient que "... sin que lo vaya a prorrogar ni un día más el mismo y sin que vaya a realizar ninguna gestión más..." i afegeix "...tras la lamentable e impresentable rueda de prensa del Sr. Concejal de Deportes y Sr. Concejal de Fiestas en la que la mentira, el insulto, la injuria y la calumnia (...) fueron la nota dominante de la misma...". Diu més coses, però acaba l'escrit amb un poc esperançador missatge. "... no voy a colaborar en nada de cara a la próxima temporada". I remata la jugada amb un enigmàtic "cuando no esté el concejal Sr. Pérez Hoyo me replantearé mi colaboración".

En honor a la més absoluta transparència informativa, he de dir que tot allò que va entre cometes ho he copiat literalment de l'escrit presentat a l'ajuntament amb data deu de juny i que es pot consultar a la pàgina del club, on es troba perfectament escanejat i està a l'abast de tothom. Per això no vull que ningú pense que la sintaxis és meua. Tampoc he estat jo qui ha batejat al regidor d'esports. Que quede clar.

Ara esperarem esdeveniments. Amb tot això no em puc concentrar. Suposo que el proper pas serà buscar una junta gestora que es faça càrrec momentàniament del club per tal d'evitar la seua desaparició. Jo, de moment, en reservaré la meua opinió. Només diré que les persones no poden estar mai per damunt de l'entitat. I em poso un puntet a la boca (en aquest cas als dits).

I Campionat Individual Comarcal d'Escacs

text i foto GREGORIO SEGARRA

Després de disputar-se l'última ronda de I Campionat Individual Comarcal, es va proclamar campió Stephan Oomen, de Vinaròs, seguit de Guillermo Sastriques (Benicarló), Carlos Albert (Vinaròs), Joaquín Sanz Ayza (Vinaròs) i Miguel Gea (Benicarló).

En la categoria de menors de 14 anys va guanyar Yannis Ochovo (Vinaròs), seguit de Mederic Ochovo (Vinaròs) i Damián Alberich (Benicarló). I en la de menors de 10 anys es va imposar Pau Morales (Vinaròs), seguit de Diego Zafra (Vinaròs) i Mireya Segura (Vinaròs). El campió absolut Stephan Oomen, es va manifestar des d'un principi com un jugador molt sòlid, corretjós i difícil de vèncer, amb unes enormes ganes d'imposar-se en cadascuna de les seues partides. No acceptava unes taules, i sempre va buscar qualsevol esclatxa de victòria en aquelles posicions que no li eren favorables. Va sorprendre gratament Guillermo Sastriques, subcampió del torneig, qui des del principi va obtenir notables resultats davant de durs jugadors com les taules amb Miguel Gea i la victòria sobre Juan Ayza. i Carlos Albert, tercer classificat. Tal vegada va poder traure més profit en algunes partides clau, com la que va perdre davant Stephan, o l'última davant Ximo Vius, en la qual va arriscar sacrificant

una peça, en una posició on gaudia de còmode avantatge. Molt bé Joaquín Sanz, que demostra una vegada més una gran millora en el seu joc. Va tenir l'ocasió d'imposar-se en última ronda a Stephan, que l'haguera apujat a la segona posició. I també excel·lent Miguel Gea, que va demostrar que l'experiència és un grau. Respecte a les categories infantils. En categoria sub-14 segueixen dominant en la comarca els germans Ochovo. Yannis ha fet un gran torneig, imposant-se a jugadors veterans com Enoc Altabás, i entaulant amb uns altres com Carlos Alberto Trujillo, També molt bé Mederic, qui també, gràcies a la seua victòria en última ronda davant de Tomas Butkis va aconseguir la segona plaça de la seua categoria.

I TORNEIG NACIONAL DE FUTBOL-BASE- BENICARLÓ

text i foto GREGORIO SEGARRA

Organitzat pel Benicarló Base Futbol, es va celebrar durant el passat cap de setmana, en els camps d'esports benicarlondos, el I Torneig Nacional de Futbol-Base, amb la participació de 10 escoles de futbol-base de tota Espanya i més de 150 esportistes.

En la categoria pre-benjamí va resultar guanyador el Trajana, en Benjamins, el At. Museros, en Alevins, el Benicarló Base Futbol i en Infantils, també va repetir victòria el club amfitrió, Benicarló Base Futbol.

El Club Ciclista Deportes Balaguer participà en la prova de Sant Joan de Moró de les Escoles Provincials

text i foto VICENT FERRER

El dissabte 8 de juny es va celebrar a Sant Joan de Moró la quarta prova puntuable de les Escoles de Ciclisme de Castelló en un circuit d'anada i tornada en el mateix carrer però amb pujada i baixada. De la bona actuació dels ciclistes del Club Ciclista Deportes Balaguer de Benicarló cabria ressaltar la gran victòria d'Izan Monroig amb un atac en la pujada com els grans escaladors.

La pròxima prova a Onda el dissabte 15 de juny

Classificacions:

Promeses.

Pablo Moreno 5é gimcana i 9é carrera.

Alexandra Petrescu 13é gimcana i 10é carrera.

Judit Mulet 7é gimcana i 8é carrera (primera femenina).

Andrés Sanabdón 12é gimcana i 7é carrera.

Principiants.

Serban Petrescu 14é gimcana i 13é carrera.

Izán Monroig 4t gimcana i 1r carrera (1º primer any).

Marcos Alonso 2n gimcana i 4t carrera.

Carla Pruñonosa 8é gimcana i 10é carrera.

Alevins.

Isabel Balaguer 7a gimcana i 5a carrera (primera femenina).

La Plaça de la Constitució es va convertir en una gran canxa de bàsquet

text i foto VICENT FERRER

Un any més el Club Bàsquet Benicarló va convertir la cèntrica Plaça de la Constitució en una gran pista de bàsquet. Des de les 10 del matí, fins a l'hora de dinar, en les diferents pistes instal·lades, 200 jugadors del club o joves afeccionats formant equips, amb els noms més espectaculars, van passar un matí practicant el seu esport favorit, amb l'únic preu de lliurar un aliment no perible destinat al Menjador Social de la ciutat.

Entrenadors i jugadors es van encarregar de tot, des del servei de megafonia fins a d'arbitrar els molts partits que es van disputar, amb pares que van seguir amb passió el joc dels

seus menuts, a manera d'entrenadors, demanant-los sempre un poc més. Un esdeveniment que va comptar amb la presència del regidor d'esports, Joaquín Pérez Olló i altres edils, en una matinal plena d'esdeveniments esportius.

IRENE SORANDO, MILLOR NEDADORA DEL CNB 2012

text i fotos CNB

Divendres 7 de juny 2013, una nombrosa delegació de la junta del club Natació Benicarló, es va dirigir al domicili de la nedadora Irene Sorando per a comunicar-li el seu nomenament com a millor nedadora del club de l'any 2012 en reconeixement als seus mèrits esportius durant la passada temporada. Amb el suport dels seus familiars i d'un selecte grup de nedadores, la jove Irene va agrair aquesta designació que la portarà a representar al club a la propera gala de l'esport benicarló del dia 15 de Juny.

JOCES ESPORTIUS FASE PROVINCIAL DE CASTELLÓ 8-9 DE JUNY 2013

Per altra part, l'equip aleví del club Natació Benicarló va participar a la fase provincial del Jocs esportius de la Comunitat Valenciana disputada a la piscina provincial de Castelló, durant els dies 8 i 9 de Juny de 2013. El grup, dirigit per Miryam Martínez, va estar format per 16 nedadors: Blanca Pérez, David Curto, Júlia Barrachina, Laura Jiménez, María García, Marina Segura, Nerea Martín, Bianca Beer, Alicia Sorlí, Lara Rodríguez, Salva Sorlí, Gemma Labèrnia, Balma Fabregat, Alberto García, Víctor Montserrat i Marc Veà.

Els nostres nedadors tingueren una actuació molt brillant, aconseguint 21 medalles i millorant les seues marques personals de forma generalitzada.

Els fets més destacats foren, sense dubte, les mínimes nacionals de Gemma Labèrnia (100 braça) i Marc Veà (1500 lliures).

Els medallistes del CNB Benicarló varen ser: Marc Veà (4 medalles), or als 200 lliures, or als 1500 lliures, or als 400 lliures i bronze als 200 estils; Gemma Labèrnia (5

medalles), or als 100 braça, or als 200 braça, plata als 200 estils i bronze als 4x100 lliure i als 4x100 estils; Júlia Barrachina (5 medalles), plata als 100 esquena, plata als 200 esquena, bronze als 200 lliures, als 4 x100 lliures i als 4 x 100 estils; David Curto, plata als 200 braça; Víctor Montserrat, plata als 200 papallona; María García (2 medalles), bronze als 200 estils i als 4 x 100 estils; Marina Segura, bronze als 4 x 100 lliures, Blanca Pérez, bronze als 4 x 100 lliures i Laura Jiménez, bronze als 4 x100 estils.

PRÒXIMES COMPETICIONS:

-15-16 DE JUNY :
CAMPIONAT
AUTONÒMIC BENJAMÍ
A BENICARLÓ,
- CONTROL
PROVINCIAL 6 A LA
SALERA I CAMPIONAT
AUTONÒMIC MÀSTER
A VALÈNCIA.

